

Ovid Amores I 12

Flete meos casus — tristes rediere tabellae
infelix hodie littera posse negat.
Omina sunt aliquid; modo cum discedere vellet,
ad limen digitos restitit icta Nape.
Missa foras iterum limen transire memento 5
cautius atque alte sobria ferre pedem!
Ite hinc, difficiles, funebria ligna, tabellae,
tuque, negaturis cera referta notis,
quam, puto, de longae collectam flore cicutae
melle sub infami Corsica misit apis! 10
At tamquam minio penitus medicata rubebas—
ille color vere sanguinolentus erat.
Projectae triviis jaceatis, inutile lignum,
vosque rotae frangat praetereuntis onus!
Illum etiam, qui vos ex arbore vertit in usum, 15
convincam puras non habuisse manus.
Praebuit illa arbor misero suspendia collo,
carnifici diras praebuit illa cruces;
illa dedit turpes raucis bubonibus umbras,
vulturis in ramis et strigis ova tulit. 20
His ego commisi nostros insanus amores
molliaque ad dominam verba ferenda dedi?
Aptius hae capiant vadimonia garrula cerae,
quas aliquis duro cognitor ore legat;
inter ephemeridas melius tabulasque jacerent, 25
in quibus absumptas fleret avarus opes.
Ergo ego vos rebus duplices pro nomine sensi.
Auspicii numerus non erat ipse boni.
Quid precer iratus, nisi vos cariosa senectus
rodat, et inmundo cera sit alba situ? 30

Gloser til Ovid Amores I 12

fleo, 2: græder, begræder.

casus, -us, 4 m.: fald, 'ulykke'.

infelix, adj. 3: uheldssvanger.

omen, ominis, 3 n.: varsel, tegn.

modo, adv.: for nylig.

limen, -minis, 3 n.: dørtrin.

digitus, -i, 2 m.: finger; tå.

ico, icui, ictum, 3: slår, rammer. – Her med akk. om den ramte del af kroppen. Sml. de mange steder, hvor man har tøj om kroppen eller kranse på hovedet i akkusativ.

5 foras, adv.: ud.

iterum, adv.: igen, for anden gang.

memento, fut. imperativ: husk.

cautus, adj. 1-2: forsigtig.

sobrius, adj. 1-2: ædru(elig).

funeris, adj. 1-2: begravelses-, døds-.

lignum, -i, 2 n.: træstykke.

refercio, -fersi, -fertum, 4: stopper fuld.

cicuta, -ae, 1 f.: skarntyde, høj, meget giftig plante med skærm-formede blomster (se billedet).

10 mel, mellis, 3 n.: honning.

infamis, adj. 3: forbandet.

Corsicus, adj. 1-2: fra Corsica.

apis, apis, 3 f.: bi.

minium, -i, 2 n.: cinnober, et rødt mineral, meget brugt i antikken som farvestof.

medico, 1: behandler.

sanguinolentus, adj. 1-2: blodig.

trivium, -i, 2 n.: korsvej, gadekryds.

rota, -ae, 1 f.: hjul.

onus, oneris, 3 n.: byrde, vægt.

convinco, -vici, -victum, 3: overbeviser, 15
beviser.

suspendium, -i, 2 n.: hængning.

collum, -i, 2 n.: hals.

carnifex, -ficus, 3 m.: bøddel.

dirus, adj. 1-2: ildevarslende, truende.

raucus, adj. 1-2: hæs.

bubo, -onis, 3 m.: (horn)ugle.

vultur, -ris, 3 m.: grib. 20

ramus, -i, 2 m.: gren.

strix, -igis, 3 f.: en art fugl (uvist hvilken), man troede sugede blod af børn.

ovum, -i, 2 n.: æg.

committo, -misi, -missum, 3: sender med, betror.

vadimonium, -i, 2 n.: tilsigelse til at

Skarntyde

møde for retten.

cognitor, -ris, 3 m.: advokat.

25 ephemeris, -dis, 3 f.: dag-til-dag-notatbog, regnskab. - *-das* er græsk akkusativ.

absumo, -sumpsi, -sumptum, 3: bruger op, spilder.

avarus, adj. 1-2: gerrig, nærig.

duplex, -licis, adj. 3: dobbelt; tvetydig, dobbeltspillende. – Skrivetavlen er dobbelt, fordi der er to af dem lagt sammen – og spiller dobbeltspil: den lod som om den ville

bringe Ovids sag til Corinna, men i virkeligheden tjener den andre formål.

nomen, -minis, 3 n.: navn; *pro nomine*: i forhold til navnet.

auspicium, -i, 2 n.: varsel.

precor, 1 dep.: beder, bønfalder.

cariosus, adj. 1-2: rådden, ormstukket.

rodo, 3: gnaver, tygger på.

inmundus, adj. 1-2: beskidt, ulækker.

situs, -us, 4 m.: skimmel.

En skrivetavle af den slags, som Ovid taler om (fundet i Köln).

Ovids tavle har tilsyneladende haft rødt skrivefelt; denne har et sort. Man ser tydeligt nogle bogstaver i overfladen – de er græske.

Nedenfor tre eksempler på grifler, to af dem af metal, den i midten af ben. Man kradsede i vokslaget, så bunden af skrivetavlen kom frem; bunden skulle så selvfølgelig være af en anden farve end voksen. Skrev man forkert, brugte man den anden ende, der er flad, til at glatte vokset med – og skrive om.

Voks fik man fra bistader. Man smeltede voksen og rensede den for urenheder; derefter blegede man den ved at koge den i saltvand og lade den lufttørre.

